

Tajemství hada Apopa a bohyně Vadžet

Mnoho zapomenutých mýtů a legend obklopuje starověké civilizace. A zvláště mnoho záhad je spojeno se starověkým Egyptem, počínaje tajemstvím Velké Sfingy a Pyramid, konče legendami o utajovaných mocných artefaktech.

Stejnou záhadou a tajemstvím jsou pro mnohé mýty starých Egyptanů, jejich symboly a znaky. Například častá zobrazení hadů. Proč se najednou kobra v Egyptě stala symbolem moci, proč se vyskytuje na koruně faraonů? Na druhou stranu, nejzlověstnějším a nejtemnějším božstvem starého Egypta byl had Apop - božstvo ponurosti, chaosu a temnoty.

Proč byli tito plazi pro Egyptany tak důležití, a nejen pro ně. Vždyť hadi jsou posvátní i v jiných zemích, například v Indii. V zemích jihovýchodní Asie existuje mnoho legend o reptoidních Názích.

Některé téměř esoterické teorie hovoří o reptoidní rase, která kdysi ovládla náš svět. Co z toho je pravda a co výmysl? Vždyť, jak se říká, není kouře bez ohně, a zřejmě ne bezdůvodně, neboť ve starých mýtech je hadům přisuzováno takové významné místo a v některých mýtech jsou nazýváni moudrými Hady, a v jiných mýtech se jich bojí a považují je za zloduchy z pekel.

Jaká tajemství spojovala hady a starověké civilizace, jaké tajuplné artefakty s tím spojené se staly předmětem legend, a možná i skutečně existují někde ve starověkých skrýších nebo v utajovaných novodobých depozitářích? A možná jsou to všechno prostě zakódované znalosti o struktuře našeho vesmíru?

Odpovědi na tyto otázky přišly skrze vědomé snění. Tyto informace si proto v žádném případě nečiní nárok na vědeckost. Někomu bude tento příběh připadat jako pohádka o dávných a tajemných světech Východu, ale možná některým poodhalí závoje dávných tajemství nebo je postrčí k některým úvahám...

...Rudá sluneční koule se užuž dotýkala rozpálených písků a pomalu klesala za obzor. Z pouště vál spalující vítr a vířil písek. Zrnka písku tančila tvoříce kolo, postupně stoupající výš a výš. A teď už se dunami prohnilo divoké svíjející se tornádo. Jako živé přeběhlo plošinu popraskané země a zamířilo k prastarým kamenům.

...Najednou jeho obrys připomínal kobru s roztaženou kapucí. A hle, kobra hbitě vyskočila na skálu. ...Nějaká neznámá síla nutila následovat ji.

Vpředu se otevřel výhled na poušť utápějící se v soumraku a kdesi v dálce se rýsovala temná silueta stupňovité pyramidy.

Je to zvláštní, ale už je velmi blízko. Je majestátní v posledních paprscích Slunce, které už zapadá za okraj Země.

Mezi skalami se však opět mihla kobra. Tentokrát to byl živý had, ale přesně stejného tvaru jako to podivné tornádo. Kobra se otočila, několikrát prudce vyplivla rozeklaný okraj jazyka a... její oči se rozzářily zvláštním světlem, jakoby nějaká jiskra. Najednou se všechno začalo rozostřovat jako v mlze a zavířilo jako v kaleidoskopu.

Ještě okamžik a ocitla jsem se v obrovském polotmavém sálu, zřejmě uvnitř pyramidy, jak mi něco napovídalo ve vědomí.

Najednou sál ozářil nazelenalý záblesk světla. Světlo vydávaly oči obrovské sochy... kobry, jež seděla na podstavci z vlastních kamenných kruhů. Hlavu sochy korunovala podivná třpytivá koruna a na hrudi měla amulet, rovněž ve tvaru kobry, ovšem s otevřenou tlamou.

Oči sochy kobry se však rozzářily s novou silou a celý sál se utopil v jasném světle. Ačkoli po chvíli se opět začaly objevovat obrysy tlustých sloupů pokrytých hieroglyfy, ale místo sochy hada se objevila živá žena v nejjemnějších sněhobílých šatech.

Zcela lidská tvář, orámovaná množstvím malých pevných copánků, svázaných zlatou obručí s hadí hlavou, se dívala pronikavým pohledem naskrz.

A pak promluvila hlubokým, hrdelním jazykem. Ačkoli se okamžitě všechno stalo pochopitelným a jako by se to v mém nitru přeložilo.

„Kolik tisíciletí už uplynulo...“

Jsem strážkyní jedné z bran do světa chaosu a temnoty velkého démona Apopa. Jsem sestra Durgy neboli Párvatí, Šivovy manželky. To vám vyprávěla ona sama... (Viz téma: Poselství bohyně Durgy o strachu.)

O dávné invazi sil temnoty do tohoto světa vám toho bylo řečeno již mnoho (viz jiná témata), takže se nebudu opakovat. Řeknu vám jen jedno. Ve chvíli, kdy vazalové Anunnaki - černí draci a hadi - dorazili do čertogu mrtvé hvězdy (Rádža Slunce), shromáždili se v čertogu Draka bojovníci světla z dračí civilizace světla a vydali se sem a bojovali s draky temnoty, neboť jen oni je dokázali zadržet a zachránit vaši planetu před úplným zničením, a přeživšího syna Rádža Slunce - Ra.

To už vám bylo nejednou řečeno (viz téma: Od Lemurie po Hyperboreu aneb bitvy draků). Ale černí zplozenci, kteří jako první vtrhli na Zemi jako beranidlo svých pánů Anunnaki, nebyli jen draci temnoty, ale také hadi temnoty. Proto se spolu s draky světla do čertogu hvězdy Ra, jak jsme nazývali Slunce, vydal i náš takříkajíc výsadek - poslové civilizace světlých hadů z čertogu Hadonoše. Tak nyní tuto oblast v kosmu u vás nazývají.

Ze Země jsme zaslechli volání ducha těchto míst Pta, toho samého, jenž žije v těle Sfingy až do vašich dnů. Já a moje sestra, později vámi nazývaná Durga nebo Parvatí, jsme pocházeli ze stejného devítidimenzionálního světa jako Pta, pokud budeme mluvit podle vašich běžných představ o dimenzích. Proto jsme okamžitě zachytili jeho signály, které procházely dokonce i informačním polem vašeho světa zničeného silami temnoty a velmi silně zkresleného.

Nebudu zabíhat do podrobností o bitvách, všichni jsme tam tehdy byli... a podařilo se nám zabránit zničení této planety, později lidmi nazvané Země. Velká zápalná oběť nakonec tento svět nespálila. Ale po mnoho desítek tisíc let drželi černí draci a černí hadi část planety pod svou kontrolou na místě budoucí Hyperboreje. O tom se zde také hovořilo (viz další témata).

Přesto jsme našli vhodný okamžik a s podporou později příchozích vyslanců civilizací z čertogů Siria a Polární hvězdy se nám podařilo zcela vyčistit povrch planety od jejich přítomnosti. Postupně se klima začalo oživovat a velké horko ustoupilo. Ale černí démoni civilizace draků a hadů z antisvěta se zčásti dostali do útrob planety a snažili se ji vyhodit do povětří a otevřít tak velký portál, řečeno vaším jazykem, neboli vesmírnou Bránu do jiných světů pro další uchvácení světů.

Proto naše civilizace spolu s civilizací světlých draků postavila Bránu, která odřízla temným civilizacím možnost násilně prolomit portál do jiných světů. Nyní budou moci proniknout do jiných světů pouze tehdy, pokud se jim podaří vyvolat otevřenou válku se světy světla, se světlými civilizacemi. Tehdy smíšené energie tohoto masakru budou schopny portál rozbít, a vetřelci se vrhnou na ovládnutí jiných světů paralelních k vašemu světu, tedy stejných vibrací, neboť do vyšších stejně nebudou schopni proniknout.

To jsou plány vetřelců Anunnaki, kteří chtějí rozpoutat přímý střet s civilizacemi světla. A hlavní údernou silou budou opět jejich vazalové z nejhlubších podzemí této planety, které se nám tehdy podařilo vyhnat z povrchu, totiž - černí hadi a draci a jejich vůdce neboli pozemský Satan - had Apop. Ten je již mnoho set tisíc let v energetickém těle, stejně jako mnozí démoni ve světě mezi pomyslně druhou a první dimenzí, ačkoli přišel z antisvěta. Ale i jemu, stejně jako mnoha dalším

démonům, se podařilo v éře zápalné oběti vytvořit na energiích Nibiru umělý démonický oděv. A udržují si je tím, že požívají energie obětí vašeho světa, tu samotnou gawah, aby se nepropadli do antisvěta. Stejnou touhu mají i jejich páni Anunnaki a Pán Agarty, o němž vám zde bylo řečeno, že absorboval vědomí Jehovy a stal se s ním jedním (viz téma: Zákeřnost země Agarty aneb tajemství Antarktidy).

Had Apop čeká na svůj čas, pokud přijde, aby pronikl portálem. Je k tomu hlavním nástrojem a hlavní silou Anunnaki, neboť jeho duch má přímé spojení se silou trychtýře antisvěta - velké černé díry Utilizátoru. A to je opačná síla téže kundaliní neboli životní síly Vesmíru či samotného Absolutna.

Vždyť náš vesmír je stále ještě spirálovitý a má strukturu světa i antisvěta, je stále ještě v dětském stavu. Spiralita a taková struktura je dětským stavem vesmírů a v tomto stavu jsou obzvlášť zranitelné, protože padlá vědomí, která propadávají do antisvěta, začínají vytvářet černé civilizace. A to už je nemoc vesmíru, jako rakovinový nádor, řečeno vám blízkými slovy. Vždyť o vesmírech a jejich vývoji vám již bylo řečeno (viz další témata).

Stejně jako má vesmír tuto strukturu, opakuje ji i většina galaxií, které mají spirální strukturu.

Planety mají na rozdíl od galaxií pouze základy této struktury, jinak by se roztrhaly do spirály. Je to takříkajíc základ antikundaliní.

A duch hada Apopa plně absorboval a přijal energetický impuls základu antikundaliní Země, jakmile se dostal do jejích útrob.

Na každé planetě ve spirální galaxii je tento základ antikundaliní nebo jícen, stejně jako ve středu spirální galaxie. Pouze před vpádem antivědomí byl tento jícen na Zemi neutrální a měl právě spojení s Utilizátorem vesmíru pro zničení hmoty v období Noci Brahmy. Po jejich invazi se však tento jícen spojil s jícnem vesmírného antisvěta i na úrovni antivědomí, tj. černých hierarchů. Totéž se děje i na jiných planetách, pokud jsou napadeny silami antisvěta.

Proto síly zachování vesmíru posílají duchy světla, aby na taková místa umístili zábrany nebo Brány - zámky, aby světy nebyly těmito jícny pohlceny nebo aby se obrazně řečeno neproměnily naruby, tj. aby se neproměnily ve světy antisvěta. Neboť planety mnohem rychleji než galaxie se mohou ve svých vibracích jednoduše převrátit a zmizet z našeho světa, když se tímto základem antikundaliní propadly do antisvěta. To vše je výsledkem struktury, spirálnosti.

Planety jsou navenek kulovité, což mohou ti, kdo slyšeli o zákonech sférických objektů (viz další témata), chápat jako určitý druh nezranitelnosti. Ale zde, na rozdíl od sféricity vesmírů, které prošly fází spirálnosti, nebo na rozdíl od nejstarších sférických galaxií, v nichž je projevení antivědomí a antisvětů skutečně nemožné, je situace zcela jiná. Planety vstupující do spirálních galaxií mají všechny základ antikundaliní nebo neutrální jícen, který je velmi zranitelný, když do něj vstoupí entity pekel antisvěta, protože planety vstupující do spirálních galaxií na

úrovni třetí a jí blízkých dimenzí nemají dostatečně vysoké vibrace, aby těmto entitám ve vstupu vůbec zabránily.

A tato planeta, které říkáte Země, byla vždy tak zranitelná. Nikdy nebyla v těch prostorech, kde jsou světy nezranitelné. Prostě nebyla napadena, a to je rozdíl mezi vaší dávnou minulostí a současností.

A proto nyní, poučení trpkou zkušeností, vytváříme v různých světech a na různých planetách třetí a jí blízkých konvenčních dimenzí bariéry průniku, zejména pokud jsou světy částečně obsazeny silami temných civilizací, jako se to stalo s vaším světem.

Odejeme-li odsud, opustíme-li tuto hranici, váš svět se propadne do vlastního jícnu a odletí jako potrava do antisvěta, čímž se otevře obrovský portál a síly černých civilizací budou pokračovat ve své expanzi a pohlcovat světy. Země a celý čertog hvězdy Ra se stanou systémem samotného antisvěta a na jejich místě se otevře obludný portál.

Kdysi se něco podobného stalo systému dvojitě hvězdy Nibiru, který se stal dvojitou černou dírou. Celá soustava Nibiru i s planetami propadla do antisvěta. To se již mnohem později obyvatelé této soustavy s pomocí černých hierarchů pokusili prolomit zpět, aniž by změnili svoji podstatu. A výsledek této invaze je vidět v oblasti galaxie Mléčné dráhy i všechno to, co máme jako výsledek Velké zápalné oběti, řečeno vaším moderním jazykem.

Proto budeme stát zde a hlídat závory do světů temnoty, do antisvěta také na hranicích této planety.

Ještě jednou to zopakuji jinak, pokud se nám nepodaří udržet tuto závoru, závoru do antisvěta zde, had Apop otevře portál do antisvěta a planeta Země bude pohlcena antisvětem a vzápětí bude pohlcena celá sluneční soustava.

Právě proto Annunaki z Nibiru hledají příležitosti, jak otevřít takové portály, obcházejíce starobylé uzávěry a pečetě, jako je pyramida, kterou nazýváte Džoserova pyramida. Neboť jejich hlavním cílem je proniknout hlouběji do světů na této straně vesmíru (tato strana a tamta strana jsou Svět a Antisvět).

Celá pyramida je takovou jednou ze závor do antisvěta, postavená v nejhlubším dávnověku a zadržující nápor černých světů. Je to závoru zpevňující oslabený uzávěr hory Mvéru, roztavené krystalem, aby udržela planetu pohromadě...

Byly to prastaré krystaly z Orionu a dalších míst, které uchránily Sluneční systém a některé jeho planety před zničením, a Sluneční systém či systém Ra, jak jsme ho nazývali, před propadnutím do antisvěta. Podle plánů na dobytí světů měl být tento systém jako celek gigantickým portálem pro velkou expanzi. Ale Rádža Slunce, starověký Faeton a řada dalších planet obětovala své životy zastíněním jiných světů, Slunce neboli Ra se stal strážcem, stejně jako planeta Země. Nyní je pohraničím mezi světy temnoty a světla.

Dalším podobným bodem na planetě Zemi je Kailás. Tam se nachází Velká brána, kam se Apop jako nespoutaná energie temnoty dere. Ale tam, na Kailásu, je další výstup kundaliní planety - její energie, jejíž síly do sebe vstřebal velký duch světlého hada Šéši. Tato velká brána je strážena Šivou a mou sestrou Durgou a velkým duchem Šéšou. Tam je hlavní uzávěr, hlavní pečeť, přesně to místo, které chtějí Annunaki prolomit všemi svými silami a silami pekel. A jejich hlavním nástrojem, tou pružinou, kterou chtějí za tímto účelem uvolnit, je planetární antikundaliní, totiž Apop. Jeho žalář je přímo spojen s Mvéru a touto stupňovitou pyramidou, a zapečetěnou pečetěmi Imhotepa. A podařilo se mu je za cenu vlastního života uchovat neporušené i po faraonově šílenství s jeho pohřbením v pyramidě (viz téma: Pravlast předků starých Egyptanů spočívá na dně Indického oceánu aneb tajemství země Meluhhy).

Toto místo je spojeno s Velikým labyrintem, který pokrývá velkou část planety, vám známým jako Labyrint Minotáura, a byl spojnicí se světy jiných dimenzí - vyšších i nižších, se světy, kde žily duše mezi inkarnacemi, a se světy, kde byli uvězněni démoni se svým králem Apopem. Labyrint je křižovatkou světů s různými východy z něj. Používali je ještě Atlantané a vy jste o nich už slyšeli (viz další témata).

Táhne se pod celým Středozezemním mořem, polovinou Atlantiku, Amerikou, Evropou a pod polovinou Afriky. Samotnou stupňovitou pyramidu postavil Imhotep až mnohem později po našich bitvách s černými draky a hady. Stala se další pečetí, poslední pečetí Velkého labyrintu. A místem, jež je ve skutečnosti Bránou na hranici do světa temnoty, kam byly zahrnuty dávné nestvůry, které vtrhly na naši planetu, je mrtvá velká hora-pyramida Mvéru. Postavili ji Faetonci ještě před Velkou zápalnou obětí a vpádem temných sil do Čertogu Sluncí. Byla rovnocenná s Kailásem a horou Méru a Achalou v Tellurii-Antarktidě (viz další témata).

Taková místa budovali Faetonci a umísťovali do nich své krystaly Světla, aby propojili světy různých hustot a různých prostorů. Během invaze černých kamenů se právě Mvéru nacházela v nejbližší pozici k černým asteroidům, které se dostaly do nitra planety. A aby se zabránilo explozi planety, byl krystal Mvéru spuštěn do jádra Země, aby alespoň částečně neutralizoval kameny antisvěta.

Učinili tak společně zástupci prvních tří pozemských civilizací - Asurové (předkové Hyperborejců), Lunbo (předkové Lemurijců) a Tellurové (předkové Dravidů osídlující budoucí Antarktidu).

Hora-pyramida Mvéru se tyčila v těchto končinách, které se staly pouští. Ve vaší době je to severní Afrika, poušť Sahara. A vy toto místo znáte. Je to, podle vás, anomálie Ríšat neboli „Okno Sahary“. Už vám o tom bylo jednou vyprávěno (viz téma: Král Štír, Seth a tajemné „Okno Sahary“).

Krystal spuštěný do Země rozdrtil a roztavil Velkou pyramidu Mvéru, ponořil se daleko do hlubin planety a prakticky sám shořel.

Když však tento krystal téměř shořel, narušil se systém Velkých pyramid, postavený prvními třemi rasami, a proto byl pozdějšími civilizacemi, které přišly na pomoc,

postaven egyptský pyramidový komplex a další pyramidy na Zemi. Ale to bylo později. A tehdy se oslabené planety ještě zmocnila kolonie černých reptoidů, kteří na jejím povrchu založili své ohnivé království. A zbytky dávných ras se musely stáhnout do podzemních měst a zemí, které tehdy vybudovaly (viz témata: Tajemství podzemní Země aneb neviditelná válka o planetu; Od Lemurie po Hyperboreu aneb bitvy draků).

Ale planeta jako celek a systém Slunce či hvězda Ra byly nicméně zachráněny.

...Abych vám to usnadnila, vysvětlím vám to ještě jednou, neboť je to pro vás pravděpodobně velmi obtížné.

Náš vesmír má spirálovitou formu, a proto je duální a má jako svůj základ-podšívku antisvět. Středem vesmíru prochází velký vír, samotná kundaliní Absolutna. Ta se ve světě a v antisvětě otáčí protikladně. Ve světě vytváří velké světelné centrum vesmíru neboli Jádru Absolutna a v antisvětě vytváří velký Trychtýř Jícnu neboli Utilizátoru, do něhož černí hierarchové místo sebe vyvrhují energie čerpané ze světů.

Stejná struktura se opakuje ve všech metagalaxiích a galaxiích ve vesmíru, které mají stejnou spirální strukturu, s výjimkou sférických galaxií, které se dokázaly dále vyvinout a změnit svou strukturu recyklací spirálnosti (viz další témata). Tam energie kundaliní nemá vírovou strukturu, je v jiné formě.

Ale ve všech spirálních světech je všechno přesně takové: vír a antivír. Bytosti žijící ve světě a v antisvětě mají pouze jeden typ víru své kundaliní. Ti, kdo žijí v našem světě, mají vír tvoření, jak by se dal nazvat, a bytosti a duchové v antisvětě mají opačný vír antitvoření čili rozkladu, je to vír pohybující se v souladu s Utilizátorem, s velkou Dírou antisvěta.

Na planetách našeho světa je kundaliní také jednosměrná, stejně jako u bytostí, a je to vír pohybující se v jednotě s energií stvoření, ale oni mají neutrální základ antikundaliní, jak jsem o něm hovořila na začátku, spojený s Utilizátorem.

Země však byla napadena a těžké kameny a energie z pekel poškodily její tok kundaliní.

Byl přetržen a málem vedl k roztržení planety a její přeměně v různě se vinoucí spirálovitý vír asteroidů. Není totiž možné udržet celistvou fyzikální podobu planety s vícesměrnými toky kundaliní. V takovém případě se najednou objeví spirálovitá různě se vinoucí forma objektu složená z mnoha fyzikálních částic, ale ne z jediné husté látky jako planeta.

Právě proto starověké civilizace vehnaly krystal hory Mvéru do nitra planety, jeho moc a energie částečně neutralizovaly síly vedoucí k roztržení kundaliní planety. Tak zabránili tomu, aby planeta explodovala a proměnila se v různě se vinoucí strukturu, která by se kdykoli mohla stát Velkou bránou nebo průlomem do paralelních světů, což chtěli také Anunnaki učinit pro svou další expanzi tím, že před sebou vyslali oddíl reptoidních monster požiračů civilizací.

V čele tohoto oddílu stál mocný duch pekel, tentýž Apop. Měl a má obrovské energetické hadu podobné tělo. A byl to on, kdo zachytil energetický proud Země, její životní sílu v její kundaliní za onen základ antikundaliní, a začal pumpovat její energie do antisvěta, čímž zahájil proces rozkladu kundaliní na dvě různě zakroucené struktury.

Apop byl uvězněn silami krystalu Mvéru v uzavřeném prostoru. Nebylo však možné ho zcela zneškodnit, jelikož celá planeta a celý čertog Ra (Sluneční systém) během invaze silně snížily své vibrace a svět se již stihl rozvrstvit do odlehlých prostorů čistších vibrací a fyzického sedimentu vašeho světa.

Hadovi Apopovi se podařilo odtrhnout část víru kundaliní Země a ovládá ho, natáčeje jej do vibrací antisvěta. Právě toto všechno posloužilo prudkému poklesu vibrací planety a oddělení světů energeticky čistších, tedy vzniku Šambaly Světla, ale i těžkých démonických světů Země.

Uvězněný Apop je stále velmi nebezpečný, a uvolní-li se jen jeho pouta, jež ho zadržují, bude schopen snadno zničit jak planetu, tak čertog Ra, což je stále snem vetřelců. Všechny jejich sny směřují k osvobození Apopa za každou cenu a otevření Velké brány do paralelních světů, aby mohli pokračovat v expanzi a pohlcovat nové světy. Právě za tímto účelem se téměř neustále snaží přinutit světlé civilizace k otevřené vojenské konfrontaci. Jen proto, aby energie uvolněné při takovém střetu osvobodily Apopa a otevřely Bránu.

Proto také musel velký duch Šéša přijít na pomoc a vstoupit do Země ještě v oné vzdálené epoše, aby zachoval planetární formu a znemožnil otevření trychtýře do světů temnoty skrze rozervanou planetu, aby posílil kundaliní planety a aby se postavil Apopovi. Dva světlí duchové z dračích světů přišli Šéšovi na pomoc. Kdysi se vám o nich vyprávělo jako o držitelích této planety, které se snaží magicky vyčerpat tím, že vytvoří symbol Kaduceje a prostřednictvím tohoto symbolu je magicky zbaví křídel (viz téma: Trollové, trpaslíci... Kaduceus a tajná smlouva kněží - příběhy Merlina).

Ti však planetu drží bez ohledu na cokoli a pomáhají velkému hadovi Šéšovi udržet ji neporušenou navzdory pekelným snahám osvobodit Apopa a roztrhat planetu na kusy. Ten je však slabší než Šéša a draci, kteří mu pomáhají, takže Země je i přes roztržení její kundaliní stále celá.

Šéša se opevnil za krystalem Kailásu a Apop je uvězněn pod téměř zničeným krystalem hory Mvéru. A jejich konfrontace a napětí sil pokračuje hluboko v útrobách planety.

Takže pyramidy v Egyptě byly postaveny ke zpevnění oblasti průlomu po zániku Mvéru. Jsou postaveny s ohledem na jemné energetické struktury samotné planety přesně ve správných bodech a na správných místech Velkého labyrintu, jako jakési aktivátory a zesilovače na počítačové desce, pokud celý labyrint ukrytý pod zemí lze považovat za obdobu počítačové desky (viz téma: Labyrint Minótaura - technický portál).

V samotném Labyrintu bylo později kněžími zřízeno mnoho tajných skladů pro neocenitelné předměty, technické prostředky civilizací, které neměly padnout do rukou vetřelců - Anunnaki. Kněží do depozitářů přesunovali vše, zejména před velkým zapečetěním Labyrintu a jeho nejdůležitějších částí, před začátkem temné epochy, nazývané v Indii Kalijuga, kdy se síly Apopa zdvojnásobují, a oddělené světlé světy, nazývané Světla Šambala, se vzdalují. Ve vašich dnech začal opačný proces, ale je třeba vědět, že tyto procesy jsou kosmické a neprobíhají v jednom roce, v jednom desetiletí a dokonce ani v jednom století. Tyto procesy probíhají po tisíce let.

Jelikož však ve vašich dnech začal proces vycházení z Kalijugy, oddělené světy Šambaly se začaly pomalu, ale přece sblížovat s vaším světem a síly Apopa začaly velmi pomalu, ale přece slábnout. Proto Anunnaki a jejich poslové ve vašem světě, jejich následníci z tajných společností a lóží, kteří ovládají systém moderního uspořádání světa, spěchají, aby využili sílu Apopa pro své vlastní cíle. Pán Agarty, usazený na své obrovské základně pod Antarktidou, sní o vpádu na nová území nových světů a o tom, že ze Země udělá svou černou planetu. Anunnakiové chtějí pomocí energií Apopa změnit klima a učinit ho takovým, jaké bylo v době Velké zápalné oběti, s určitými odchylkami příznivými pro jejich životní činnost, a tím osídlit celý povrch planety místo lidstva.

Právě proto se tak snaží drasticky snížit jejich počet, nahradit je roboty ve výrobě a ponechat u těchto robotů hrstku správců. A vaše takzvaná elita dostane místo právě jen těch správců, přestože jim slibují hory doly moci, fyzické nesmrtelnosti a věčného mládí.

A mezitím se stejně jako v minulých dobách lidé z tajných spolků snaží získat starobylé artefakty pro své pány a pro Pána Agarty. A nejcennějším artefaktem je pro ně prastarý diadém Apopa neboli Apopova koruna.

Myslí si, že cestu k němu jim otevřou náhrdelníky mých kněžek a kněží - Imhotepových následovníků. Vždyť právě moje civilizace hadů a čertogu Hadonoše se staly strážci brány do Apopova podzemí tady v afrických pouštích.

Jako první jsme vyslyšeli dávné volání Ptahova ducha a přišli jsme na pomoc spolu se starobyrou kočičí civilizací devítidimenzionálního světa, která je stejná jako ta naše, přetékaající formami svých těl. Slyšeli jsme ducha Pta, který se stal Sfingou, protože pouze v našich světech bylo ještě možné slyšet jeho signály, hustší světy je nepřijímaly kvůli deformaci zničeného magnetického pole čertogu Ra (Slunečního systému). A my jsme použili energii Absolutna a sílu ducha Ra k potlačení Apopa a jeho energií. Proto ve starých mýtech, zkreslených tisíci vypravěči, bojuje s Apopem sám Ra, ale v podobě Kočky nebo v podobě Kobry. Jsou to ozvěny vědění o boji energií, o oné velké válce zápalné oběti a o dávných rasách - vysvoboditelích...

Stejně tak byla v této zemi po dlouhá tisíciletí uctívána vyobrazení posvátných kober a faraoni je nosili ve svých korunách...

...Hlavním strážcem Brány starobylého portálu do Mezisvěta je stále Ptah - Velký duch lví rasy, sídlící v těle Sfingy, a my, poslové civilizace Kobry, jsme od dob velké války s černými hady zůstali jako strážci v podzemí Apopa u struktury Ríшат, jak ji nazýváte. A až do vašich dnů, pouze v paralelním světě, jsem zde a vycházím ke svým pomocníkům a pomocnicím. S nimi se prostě nesetkáte ve vašem světě. Jsou v paralelním světě, ale někdy přicházejí do toho vašeho, aby plnili důležitá poslání, ale nikdo je nerozpozná...

Odešli jsme do onoho světa v dobách Imhotepa, když vložil poslední ochrannou pečeť. A od té doby sloužíme naší věci," řekla Vadžet a najednou se jí oči opět zableskly jako jiskry a vše se utopilo v jasné záři.

...Ale záře se změnila v obrovský žár, až jsem najednou cítila své tělo, ale zvláštním způsobem. Byla jsem v jiném těle, v těle nějaké kněžky. A na hrudi jsem měla obrovský těžký náhrdelník Kobry s otevřenou tlamou. Vedle stály nějaké dívky v jemných bílých šatech a měly úplně stejné náhrdelníky. A mezi námi se znovu objevila Vadžet. Podivně se usmála a otevřela třpytivou schránku. Na jejím dně se zlověstně třpytil podivným těžkým rudým světlem obrovský diadém či koruna.

Vadžet ji vytáhla a byly vidět obrovské hadí hlavy, jako by celá koruna představovala svíjející se hadí těla a spoustu hadích hlav s rudě se lesknoucíma očima. Z koruny vyzařovala neuvěřitelná tíha. Byla hmatatelná a dokonce visela ve vzduchu, že se skoro nedalo dýchat... Dýchání se stalo nějak jiným, přeplo se nebo co... Protože vzduch se kvůli své hustotě stal okolo nemožným...

Znovu se ozval hrdelní hlas Vadžet. Ale slovům jsem někde ve svém nitru porozuměla i bez překladu.

„Tohle je diadém hada Apopa," pronesl Vadžet. *„Kdo ji dokáže nosit, stane se podle legendy černých Hadů jejich vládcem a převezme Apopovu moc ke zničení tohoto světa. Stane se vládcem temnoty a bude mu dán nástroj k pohlcování světů, neomezená moc ve světech temnoty tohoto čertogu.*

...Jednoho dne přišel Diův syn ke stupňovité pyramidě, hnán vášní. Chtěl si nasadit tento diadém. Tehdy se jmenoval Alexandr. Ale ani kněží nemohli být přítomni v sále, kde diadém ležel, a už vůbec ne, že by mu jej vynesli, a tak přinesli napodobeninu, která se vždy uchovávala v pyramidě přivlastněné faraonem Džoserem. Ale Alexandr přišel do pyramidy, ne sem do podzemí u Oka Sahary. Tehdejší kněží nemohli fyzicky přežít pobyt ve stejné místnosti s tímto diádemem. Pouze moji učedníci mohli a mohou být přítomni spolu s ním.

Ale dokonce i padělek vyrobený ze zrnka tohoto kovu smíchaného s kovy Země byl velmi těžký nejen hmotnostně, ale i energeticky. A Alexandr ho nedokázal udržet na hlavě, ztrativ vědomí. A skutečný diadém Apopa hrozí smrtí všem, kdo neumějí změnit své vibrace a kdo k tomu nemají čistotu ducha, nebo naopak není tak černý jako démoni pekel světů antisvěta.

Vládcem temnoty se může stát pouze vtělený supertěžký démon. A právě proto chce Pán Agarty nasadit tuto korunu, aby se chopil moci na své Nibiru, respektive na planetě Nifilim v systému Nibiru a na planetě Elohim v systému Nibiru dohromady. Vždyť tam mají své vlastní války a on ve své metropoli v žádném případě není Pánem (viz téma: Zákeřnost země Agarty aneb tajemství Antarktidy).

Této koruny se mohou dotknout pouze supertěžcí duchové, a naopak, duchové světla, bojovníci, kteří jsou schopni snížit své vibrace natolik, aby mohli proniknout do světů pekel, do světů antisvěta, aby plnili poslání světla. A toho lze dosáhnout pouze naprostou, absolutní nebojácností a naprostým přijetím skutečnosti, že v každém okamžiku může být duch zničen do stavu inertního éteru mezivesmírných prostorů. Ti, kdo byt' jen na okamžik připustí strach z toho nebo naději, že se to nestane - okamžitě shoří, neboť to je projevem jáství - myšlenky na sebe a svůj osud. Zde platí pouze naprosté sebeobětování.

...Bohužel, takové oběti byly mezi námi. Ale duchové bojovníků světla sami do toho jdou. I to je jejich cesta a volba pro přežití Jediného, přežití a zdokonalení Vesmíru. Cesta nejtěžší, ale nejsilnější.

Prozatím je však v bezpečných rukou. Nelze ho přenést do vyšších světů, protože je velmi těžký, a nelze ho přenést ani do paralelních světů, protože jakmile se tak stane, prolomí se spontánní portál. Energie diadému jsou příliš těžké. Ale poslat ho do světů pekel by znamenalo vrátit Apopovi jeho sílu. Přesně to si přejí udělat vědoucí z temní kněží tajných společností.

Vždyť černý vládce, který si nasadí tuto korunu, okamžitě propadne samotnému Apopovi a otevře se tatáž superbrána. Velký Duch Ra a všechen jeho čertog zaniknou, a poté se otevře velká černá díra, která pohltí tuto galaxii. Tak může začít vesmírná katastrofa nové, ještě větší zápalné oběti, než byla v době zničení Rádža Slunce.

Proto budeme muset až do jisté epochy diadém Apopa zachovávat, dokud se neobjeví možnost jej zničit. Ta se však objeví teprve tehdy, až se změní samotný éter, až se tato galaxie vzdálí od prostorů antisvěta. Neboť neexistuje způsob, jak tento diadém teleportovat nebo zničit jiným způsobem, aniž by se poškodil vesmír a mnoho světů. Je to předmět z antisvěta. Ale navrátit ho zpět znamená posílit antisvět. Vždyť tím, že se ocitl v našem světě, změnil své energie. To udělali černí hierarchové záměrně. Jsou věci, které nelze vrátit do původního stavu. To se také stalo s Apopovým diadémem. Pokud bude svržen do antisvěta, otevře novou obrovskou díru mezi světy. Jeho síla spočívá v tom, že trhá prostory tím, že mísí energie světla a temnoty. Nějak jsme o tom už mluvili... (Viz další témata.) A právě k tomuto mísení energií dojde při otevřené konfrontaci, při otevřené válce s černými civilizacemi, která pak povede k průlomům obludných portálů...

Právě kvůli němu dochází na této planetě k takové konfrontaci. A nelze ho nikam přesunout, aniž by to poškodilo světy a vyprovokovalo novou invazi a další expanzi světů temnoty. Je to jejich hlavní předmět, proto. Možná bude muset být

zachováván až do noci Brahmy, možná ho bude možné přesunout na jiný svět, ale až se Mléčná dráha vzdálí od hranic velkého průlomu... (Viz další témata.)

Hlídáme ho, neutralizujeme ho, jak nejlépe umíme, svými energiemi, které jsou energií Absolutna, jež námi prochází, a tlumíme jeho váhu už dlouhá tisíciletí. A mé kněžky se navzájem střídají, někdy odcházejí do jiných světů za jinými věcmi, ale pak se vracejí, střídají se, a zase tu stojí na stráži..."

Hlas Vadžet zmlkl, ale zlověstná záře diadému pokračovala a jeho obrovská váha zůstala nezměněna. Vadžet ho položila na dno obrovské truhlice a my jsme se k ní přiblížili. Ze rtů nám plynula prastará kouzla a společně jsme diadém uchopili. Pálil, způsobující nesnesitelnou bolest... Postupně však začal slabě hřát a pohasl.

Truhlice byla uzavřena a vše opět zahalila podivná světélkující mlha...

...A když se rozptýlila, kněžky zmizely. Ale Vadžet se znovu objevila ve velkém sále. Znovu promluvila, aniž by roztáhla rty.

„Mnohokrát, před i po Alexandrovi, vámi přezdívaném Makedonský, přicházeli do Egypta poslové Anunnaki. Dokonce i kněz Mezes, vám známý jako Mojžíš, se na pokyn Jehovy, který ovládal jeho mysl, snažil najít Apopův diadém (viz téma: Exodus Židů z Egypta: kdo oklamal Mojžíše). Nenalezl však, nebo spíše nedokázal překonat prostor hrůzy, jímž jsou obklopeny nejdůležitější místnosti Labyrintu, který je ponořen pod poušť a dál; a do něhož jsou vchody z Džoserovy pyramidy a pod tlapami Sfingy. Aby se však někdo dostal do hlavních podzemí, kde je uložen Apopův diadém, musí projít mnoha a mnoha tunely Labyrintu pod Saharou s mnoha pozměněnými prostory, které nemůže překonat ten, kdo nemá určité vibrace své duše.

Poslové Anunnaki se snažili kopat a vyhazovat do povětří... Byly to zvláštní tajné služby nacistického Německa, výpravy tajných společností Francie a Británie a mnoho dalších představitelů tajných společností. Kopali u samotné Mvéru, neboli v zóně anomálií Ríšat, jak ji u vás nazýváte. Ale dokud jsou pečeti Imhotepa a naší civilizace Kobry silné, ti, kdo se tam šťourají, zůstanou bez fyzických těl..."

Hlas Vadžet opět utichl a její postava zmizela v prostoru, zůstala jen zlatá socha kobry na kamenném podstavci. Z očí sochy dál vycházela nazelenalá záře, která stále hustěji zaplavovala starobyrou síň. Tlusté sloupy s hieroglyfy i samotná socha se v ní již utopily. Záře byla tak hustá, že se podobala závoji. Hle, začala se rozptylovat.

...Rudá sluneční koule se už ukazovala nad spícím pískem a pomalu se vynořovala zpoza obzoru. Z pouště vanul spalující vítr a vířil písek. Zrnka písku tančila, vytvářela kolo a postupně stoupala výš a výš. A teď se dunami prohnala divoká, krotící se smršť. Jako živá přeběhla náhorní plošinu popraskané země a následovala vycházející Slunce vstříc novému dni...

Zapsala Valeria Kolcova 20.05.2021